

De més verdes en maduren

Novetats de literatura eròtica catalana

En la literatura catalana comença a generalitzar-se el tractament de temes eròtics. Com cal, com correspon a qualsevol literatura normal, passats els temps en què les consignes de la Lliga del Bon Mot semblaven haver envaït i influït l'obra sencera dels nostres escriptors.

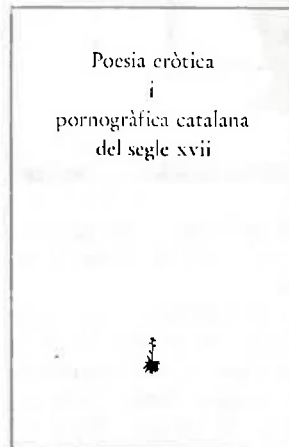
L'aparició, els últims anys, d'alguns llibres declaradament eròtics (de qualitat diversa, val a dir-ho) s'ha vist reforçada darrerament amb dues operacions ben remarcables: l'una, l'exhumació de textos poètics d'aquest caire i datats en el Barroc; l'altra, la vasta maniobra novel·lística que té com a títol genèric *Els quaderns d'En Marc*.

Els antics

En l'època barroca hi havia gent que escrivia coses com aquesta (i de més grosses): «si en eixa perxa, hermosa sabatera, / encallar pogués jo una formamia, / per més ditxós sols per açò em tindria / que si Espanya per rei me coneguera».

Era un capellà, rector de Vallfogona de Riucorb i de nom Francesc Vicent Garcia, el qui feia aquesta i d'altres cobles d'un erotisme directe, com ho feien altres ciutadans del país, allà pel segle XVII, entre els quals hi havia més capellans.

Les seues obres havien quedat soterrades en la pa-

perassa manuscrita dels arxius, i només Garcia, «el rector de Vallfogona» per antonomàsia, havia aconseguit una fama duradora i diverses edicions.

Albert Rossich, amb un criteri erudit absolutament rigorós, s'ha endinsat en aquesta paperassa i, amb el resultat de les seues recerques, ha construït un llibre deliciós: *Poesia eròtica i pornogràfica catalana del segle XVII*, volum editat pels Quaderns Crema.

A banda l'interès històric (i fins i tot lingüístic) de les composicions exhumades per Rossich, n'hi ha un altre que les fa recomanables: l'amenitat de la seua lectura i, de passada, el fet que contribueixen a descobrir un món literari encara incògnit. Caldria estendre l'exploració al País Valencià i a les Illes.

Palau de Llerda on Vicent Garcia recitava una «oració panegírica»

i els moderns

Els quaderns d'En Marc són ja tres volums respectables i duen camí de portar cua, ja que podrien anar seguits d'una mena de resposta, en forma també de novel·la, escrita per una autora catalana. *Els quaderns* són anònims, tenen l'estructura d'un dietari i una acció molt ràpida, quasi sense situacions accessòries: tot molt directe i amb molts diàlegs, perquè

el lector no es puga perdre per viarans inútils.

Amb *Els quaderns*, just ara publicats en un sol volum, editorial El Llamp continua la col·lecció «La cuca al cau», en què ja havien aparegut *Floret de rondalles eròtiques* i *Terrosset de sucre candi*, i on hi ha anunciat un títol del valencià Manuel Joan i Arinyó, *Stress*.

El llibre té un interès positiu i pot fer molt per animar l'aparició d'un gènere eròtic «normal» en català.

Que això puga ser qualificat d'una manera o altra pels moralistes no és un factor que s'haja de tenir en compte. El gènere, aquest gènere, té un públic assegurat. Ni que fos per fidelitat idiomàtica, caldria assegurar-ne l'existència. I si, a més, presenta productes tan ben elaborats com *Els quaderns d'En Marc*, molt millor.